

uiterwaarden

stil ligt het achterland
van kruipwilg en hoefblad
alsof de tijd op de dijk
neerknielt en zijn veters strikt

een reiger op een zandbank
peilt roerloos het zwijgen
alleen een patrijs verklikt
de verscholen klank

de rivier ademt
als een slapende buik
onder een laken van licht

en de beemden schrijven
met wuivende veren
hun eender gedicht:

de duizenden namen van groen
en ritselgeluiden
ze rapen de stilte samen
zoals vingers een gezicht

Staf De Wilde